

Fortsättning på Martin Bergmans berättelse

Minst 30 år hade ju gått sedan några utav oss träffades sist.....

Stämningen var förväntansfull för oss som hållit i arrangemanget. Ett lätt eftermiddagsregn hade fallit, men i övrigt var vädret vad man kan förvänta sig av en svensk sommar i mitten av juli månad. Jag och Jan-Eric, min brorsson, som hade kommit upp ifrån Skåne åkte till skolan i god tid innan träffen skulle börja. Jan-Eric hade tagit med sig dragspelet på min begäran. Jag hade tänkt mig att få återuppleva en duett med

honom och Hasse Svensson precis som dom framförde i början av 50-talet. Tyvärr hade Hasse inte med sig dragspelet så det blev ingen Lyckobringare som var deras gemensamma låt från den tiden. Så småningom började de droppa in den ena efter den andra. Där kom bl a Lasse ifrån Brålanda, Ebba ifrån Karlskoga, Bertil ifrån Färjestaden, Jan-Erik ifrån Gävle, Ville ifrån Västerås, Sven-Ove ifrån Stockholm och Barbro ifrån Byske. Geografiskt kom man alltså ifrån hela Sverige. Vi hade ordnat så att var och en som kom fick märka ut på en Sverigekarta var vi bodde idag. Uppklädda nästan som till en skolavslutning kom våra inbjudna barndomsvänner. Det kändes nästan som en examensdag anno 1986. Alla

hade ju gått livets skola i 35 år.

Glatt återseende mellan elev
Berit Falkner (Gelin) och lärare
Nelly Olofsson
Foto: Jan-Anders Fridh

Efter så många år förstod vi att det inte skulle vara så lätt att känna igen varann. Men det visade sig inte vara några större problem. Men för säkerhetsskull hade vi ordnat med namnskyltar som var och en fick sätta på sig. Vi samlades i vår gamla skolmatsal där Elise Kempe utspisade oss för 35 år sedan. Den här dagen var hon inbjuden gäst.

T v Elise Kempe och t h
Ebba Söderström i samtal.

Jag har mycket starka minnen än i dag från just den här delen av skolan. Utrymmena var inte bara till för bespisning. Vi hade även träslöjd under Tryggve Johanssons ledning i ett angränsande utrymme. Genom att dra undan en skjutbar vägg mellan salarna kunde det formas till en samlingslokal för olika arrangemang. Bl a var det här som Jan-Eric och Hasse hade sina dragspelsframträdanden. Men vad som mest har etsat sig fast i mitt minne är ifrån ett Luciafirande. Vi den tillställningen sjöng Inger Eliasson (Unander) Londonderry Air. Hon gjorde ett mycket starkt intryck på mig med sin solosång vid det tillfället.

Vi hade ordnat med Lennart Lund ifrån Österede som svarade för "bespisningen". Inledningsmenyn i den gamla matsalen bestod utav kaffe, kakor och gräddtårta. Lite senare borta på Texas skulle vi få cocktail med avokado och rökt kött, inkokt lax med sås samt melon och bär i efterrätt. Till maten skulle också serveras hembakat tunnbröd och kall cider.

Så småningom satte vi oss till bords, jag höll ett litet kort välkomsttal. I mitt tal ingick även hälsningar ifrån personer som ej haft möjlighet att komma. Bl a läste Kerstin upp

Kerstin och Jon ser till att
Rejo Hintala och Ann-Britt
Norrman får sina namnskyltar.
I bakgrunden väntar Jan-Eric
Bergman på sin tur.
Foto: Jan-Anders Frid

ett brev ifrån Staffan Fundin (Nilsson). Det blev mycket utav "minns du-berättelser" där vi satt till bords och lät kaffet och gräddtårten väl smaka.

Östersunds-Postens representant i kommunen, Jan-Anders Fridh, fanns också där. Han gick runt och intervjuade och fotograferade. Dagen efter var det ett stort reportage med bilder i ÖP.

Huvudrubrikerna löd: Efter 35 år samlades hela skolan på nytt. Ovanligt jubileum i Fors. I reportaget ställdes bl a frågan: "Vem kan ta över Bölesanläggningen?"

- Det är ju en helt fantastisk byggnad sade Lennart Lund som hade ansvaret för att jubilarerna fick mat och dryck.
  - Köket här är ju förnämligare utrustat än i de näringsställen som finns inom Ragunda".
- Mig veterligen så har skolan i dag blivit väl omhändertaget av då i första hand Böles- och Västeråsborna.

I vårt arrangemang hade vi också lagt in en liten tipspromenad. Vi hade lagt upp frågor som handlade om tidsepoken kring när vi gick i Böle skola. Frågorna hade vi strategiskt lagt ut i skolans olika rum för att de inbjudna skulle få återse hela skolan. Bl a ställde vi frågan: Hur mycket tjänade en folkskollärare per månad 1951. Alternativen var 900-1000 (1), 800-900 (X) eller 1000-1100 (2) kronor. Rätt svar var 900-1000 kronor. Ville Salomonsson var den som lyckades få flest rätt på de tolv frågorna.

När man har roligt och trivs tillsammans går tiden fort. Efter kaffe, god tårta och återfunnen kontakt mellan alla 60-talet deltagare var det snart dags att bege sig till Texas där det bjöds till supé och dans samt fortsatta "kommer-du-ihåg-samtal". Så småningom var vi förflyttade till den förnämliga samlingslokalen, Texas. Inledningsvis beskrivna supé intogs och stämningen blev på topp. Efter supén tog Gerda Söderberg (Backman) kommandot över allsången. Vi sjöng tillsammans bl a bitar som Fiolen min, Högt uppe på Berget och Spel-Olles Gånglåt. Jag glömde fråga Gerda men förmodligen hade hon haft Allan Fredin och Adolfberget i åtanke vid valet av de två förnämnda låtarna. Fiolen Min, den satt "som gjuten" i alla fall och det mycket tack vare Allan Fredin.

Vår lärare Barbro Olsson hade tagit med sig uppsatser som vi skrivit vid hennes undervisning. Ett ämne var: "När vi träffas om 25 år". Fantasi, framsynthet, humor var inslag som präglade alstren, beskrev Jan-Anders Fridh detta i sitt reportage. Uppsatserna stämde i mycket in på dagens läge och den beskrivning som gavs för ca 30 år sedan. Vi kanske inte hade blivit filmstjärnor som en av berättelserna beskrev, men i alla fall.

Barbro Olsson läser ur våra uppsatser flankerad av från vänster Ann-Sofi Damgren, Svea Åsell och med ryggtavlan mot fotografen Ville Salomonsson
Foto: Bernt Sahlin.

Efter en välsmakande supé, skön allsång och uppläsning av våra uppsatser stämde Bertil Westlund och Gösta Moberg i spetsen upp till dans. Vi fick dansa till härligt fina gamla låtar och alla var nöjda. Timmarna rann iväg och till slut var det dags att bryta upp. Vi tog ett farväl utav varandra med förhoppning om återseende om fem år. Min förhoppning är att vi kan träffas igen Jag och Jan-Eric styrde "kosan" mot Västanede i sällskap med Rigmor Silverdahl (Ivarsson). Rigmor åkte med oss till sitt barndomshem efter Kilenvägen. När vi kom hem till Västanede tog Jan-Eric fram dragspelet igen och drog några låtar under sommarnatten.

Jan-Eric med sitt handklaver.
Foto: Bern Sahlin

Bildkollage från skolträffen den 12 juli 1986

Sören Lund i tankar från svunna tider.
Foto: Jan-Anders Fridh

Inger Eliasson (Unander)
Min beskrivna solosångerska.
Foto: Berndt Sahlin

Från vänster Svea Åsell, Barbro Olsson med sin hund och Nelly Olofsson i samspråk om gamla minnen.
Foto Bernt Sahlin.
Från vänster Gerda Söderberg (Backman), Bertil Westlund och Kerstin Linde pratar gamla minnen.
Foto Bernt Sahlin

Från vänster Elsy Sahlin (Edström), William (Ville) Salomonsson och Mailis Hemmingsson (Forsström) pratar gamla minnen Foto: Bernt Sahlin

Avslutningsvis kan jag inte undanhålla er ett reportage från Vår egen skoltidning. Ansvariga utgivare är klass 3 och 4 vid Österåsens skola. Reportaget är daterat 7 februari 1954 och mycket hände även då på våra vägar. Chefredaktör är vår lärare Barbro Olsson.

Kör försiktigt!